

go de Groot, die vanwege zijn in 1613 aanvaarde functie ervan op de hoogte was en er toegang toe had, met gereede instemming van de vroedschap de tekst aan beiden hebben aangereikt. Een interessante samenwerking! Het belang van die uitgaven reikt verder, en verdient nader onderzoek. Maar voor wat speciaal het testament betreft kunnen we vermoeden dat de vroedschap met betrekking tot de eigen burgerij als voordeel heeft gezien, dat voortaan toch ietofwat gênante zaken konden worden vermeden: wie zich tot haar zou wenden om een brief van aanbeveling voor Basel op grond van vermeende hem/haar begunstigende testamentaire bepalingen kon zij nu naar Bastiaens' winkel verwijzen. Waar ze konden zien dat Erasmus' testament niets van hun gading bevatte. Het stemt tot voldoening dat bij ons weten zich na 1598/1615 niemand, die van hier kwam, in Basel voor ondersteuning uit het Erasmusfonds heeft gemeld¹⁸).

Ter afsluiting nog het volgende. We weten van twee verwanten die zich tijdens Erasmus' leven op hun relatie hebben beroepen, een in Basel, een in Leuven. In brief 330, van 1 mei 1515, schrijft Beatus Rhenanus vanuit Basel aan Erasmus, die dan in Leuven is: 'Hier kreeg een verwant van u van Froben twee goudguldens. Hij was ons om deze reden te sympathieker, omdat hij als twee druppels water op Erasmus lijkt, zodat, ook zonder dat hij dit uitdrukkelijk verklaart, de gelijkenis zonneklaar bewijst dat hij een verwant van Erasmus is'. Als Allen hierbij opmerkt, dat dit mogelijk broer Pieter was òf een bedrieger, dan onderschat hij de grote gelijkenis die neven kunnen vertonen; en neven waren er, met die uitgebreide familie van vader Gerard en zijn negen broers, bij de vleet! Of Erasmus heeft geantwoord? Mogelijk niet, want in zo'n geval moet de herinnering aan oud zeer dat bovendien kon schaden bij hem boven zijn gekomen. Niets heeft hij zo gevreesd en gehaat als de 'Hollandicae linguae', de Hollandse roddeltongen¹⁹).

Vanuit Leuven schrijft Erasmus zelf, 13 maart 1521, aan de secretaris van Hendrik van Nassau dat een verwant van hem hem met een verzoek aan het hoofd zeurt: 'zou u, als er geen of weinig hoop is, hem van zijn uitzichtloze hoop willen bevrijden? Ik heb wat anders te doen'. Deze korzelige brief betreft wellicht de schilder Maistre Guerard Gregoire, Hollandois, compatriote et parent d'Erasmus de Rotterdam, zoals een gedenkplaque in Tournus hem noemt; de opdracht voor een schildering in de kerk van Chalon s. Saône, die hij in 1522 kreeg, is wellicht toch, hoe dan ook,